

Těžko nepamětníkům vysvětlovat jak hlubokou stopu v tramské písničce otiskli **Vojta Kidák Tomáško** a **Roháči**

. V osmdesátých letech století už minulého tato skupina, z nepředstavitelně všem centrům muzikálním vzdáleného městečka Loket, přivezla melodické, nápadité, vokálně precizně podané písničky. A jaká to na Portách bývala sláva a krása, když se poprvé rozeznělo "*Z města jsem vyšel ven, tam někde do trávy si lehnout*" ?" Druhý den si už diváci zpívali společně. Ta éra netrvala ani jednu desítku let, Vojtovi se začaly hromadit písničky do "roháčského" rámce nezapadající a tak vyrazil na sólovou dráhu. K našemu štěstí oslabení Roháči přežili a jakoby se obloukem času hudební cítění opět propojilo - Vojta Kidák Tomáško se dohodl na společném vystupování právě s vůdčí postavou Roháčů Ríšou Melicharem.

Koncert v pražském Mlejně zahajovali právě Vojta s Ríšou. Sáhli nejprve k písničkám z éry roháčské, aby se postupně dostali přes skladby o něco mladší až k tvorbě současné. Vše proloženo průvodním slovem s malou příjemnou dávkou vtipu. Dobře

Křest CD Z vlastní kapsy

foto: Belmondo ©

sezpívané hlasy a Vojtova tvorba dotýkající se místy hranic uvěřitelnosti a přesvědčivosti. Písničky onu pomyslnou hranici nepřekročí ač na ní balancují. Jsou upřímně myšlené a komentuje-li je Vojta z pódia "jsou z láskou podávané" nejedná se o laciné gesto. Nemusí se vám hned líbit a nemusíte se stát jejich bezmeznými obdivovateli. Přesto jsou nevykalkulované a nenapadá mě výstižnější obrat než poctivé. Nesla se melodie za melodií a já kdesi ve skrytu duše čekal na tu nejradostnější událost. Na sen, který se ocitl na dosah, slyšet zase hrát Roháče s Kidákem. Přídavek střídal přídavek, po posledním Vojta odešel, Ríša seskupil kolem sebe Roháče a bez pauzy se pokračovalo dál.

Kapela nastoupila bez dlouhodobě nemocného kytaristy Míry Huspeky a výběr písniček se takřka rovnal obsahu nejnovějšího CD "**Z vlastní kapsy**". Začalo se staršími, Roháči "*nám nesli dobrou zprávu, hvězdnatou nocí přijížděl bílej tirák, nebe bylo plné koní*" a s každou další písničkou jakoby rostla chuť kapely, propojovala se s chutí diváků a celé to jiskření působilo příjemně. Došlo samozřejmě i na písničky s texty Zdeňka Šmída, na kapelní

Neplnění snu Roháci a Vojtou Tomáškem

Napsal uživatel Belmondo
Středa, 19 Říjen 2005 03:01

vzpomínání na své hudební kamarády i na tehdejší lásku kapely. Lásku, kvůli které neváhali členové Roháčů na jeden večer vyrazit do Prahy a nad ránem se vracet domů do Lokte - Spirituál kvintet. Toto připomenutí vůbec nebylo náhodné, protože si koncert přišel poslechnou pan doktor Ortinský. A k mé velké radosti při vyslovení jeho jména se strhl potlesk. Ne takový ten obyčejný zdvořilostní, ale takový, který trvá nekonečně dlouho. Tak dlouho, jako v nás navždycky zůstanou písničky Spirituál kvintetu.

Vystoupení Roháčů přerušil jen křest již zmíněné desky. Kmotrou se stala dobrá duše "mlejnská", hlavní organizátorka všeho zajímavého Maruška Amunka Navrátilová, které asistoval vždy hlučný, obří, svůj i váš doktor Balík Vohnout. Roháci se prosmýkli celou svou historií až k přídavkům. Zpívalo se dlouho a příjemně i bez přestávky.

Odcházel jsem "hvězdnatou nocí" k domovu a přemýšlel o tom, čeho jsem se tento večer nedočkal. Splnění snu společného vystoupení. Není ale všem dnům konečná, nakonec taková vymodlená dlouhodobá přání mají v okamžiku vyplnění hodnotu mnohonásobně vyšší?

V Praze mnoho Roháče na rozdíl od ostatních trampských kapel není možno slyšet, což je škoda především pro posluchače a tuším, že se nejedná jen o zanedbání ze strany pořadatelů.

Praha 5 - Mlejn, 12.10.2005